Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Fremdenblatt про конференцію президента кабінету з Русинами.

На вчерашнім засіданю палати послів в дискусиї над новелею каналовою забирали голос два міністри, а то міністер торговлї Реслер і міністер публичних робіт Трнка. Оба бесідники пояснювали закон о водних дорогах і просили, аби палата приймила новелю. Обговорюючи справи галицкі п. міністер Трнка так говорив: В Галичині треба розріжнити три ґрупи т. зв. рік каналових. Приділені адміністрациї державній розпочаті в р. 1904 роботи в ґрупі А. з р. 1911 (обіймаючій ріки Скаву, Рабу, Попрад, Вислок, Стрий, Сьвічу, Бистрицю, Дунаєць, Вислоку і Сян) поступили вже так далеко, що тепер є до розпорядимости лише мала решта ухваленого фонду будівляного 17,406.000 К.

При роботах в ґрупі Б. (середні береги Дунайця, Вислоки, Сяну), котрих кошти покриває в цілости держава, будівляний кредит 8,955.000 К, який був до розпорядимости на I. періоду будови вже в цілости з'ужитий. Лише що до робіт в ґрупі А. з р. 1907 (дотикаючих розширеня робіт коло рік ґрупи А. і Б. з р. 1901, а крім того реґуляциї рік Соли, Бялої, Ропи, Днїстра, Опору, Лімниці, Полтви, як також робіт слюзових), котрі розпочали ся аж в р. 1908 з дозволеного в законі будівляного кредиту 7½ міліона корон полишили ся ще значні суми.

Предвиджений на II. періоду будови видаток держави виносить 35 міліонів корон (цілий кошт виносить 51·8 міліонів). В справі розділу того видатку між згадані три ґрупи рік має послідувати порозуміне з галицким Видїлом краєвим, а відтак мають бути в дорозі краєвого закона забезпечені доплати краю до тих видатків. Той кредит державний обчислений в той спосіб, що також і на будуче буде можна вести роботи з дотеперішною скоростию. Господарча вага реґуляциї рік слідна особливо в Галичині, де внаслідок тих робіт одержує ся великі простори родючої землї і творить ся услівє для меліорациї тих просторів та підпирає ся важний для Галичини вивіз дерева водною дорогою, а крім того дає ся населеню жерела заробку.

Міністер стверджує, що правительство все увзглядняло також жаданя инших країв на поли господарки водної, а особливо країв альпейских і також на будуче буде поступати по мисли засади можливо рівномірного увзгляднюваня бажань всїх коронних країв під взглядом водного господарства відповідно до фондів. В часі від 1901 до 1910 видано в альпейских краях на ціле господарство водне 76½ міліонів корон.

Промовляв відтак цілий ряд бесідників, послідний п. Трильовский, котрий своєї бесіди не скінчив і відложив єї до нинїшного засїданя.

Палата приступила відтак до наглячого внесеня п. Кернера в справі іменованя судиїв в Чехах і по промові внескодавця п. Кернера відбуло ся голосоване. Наглячість внесеня відкинено. В голосованю не брали участи посли польскі і рускі.

По запитанях до президента палати і інтерпеляциях предсідатель закрив засїдане і назначив слідуюче на нині рано.

„Fremdenblatt“ оповіщує слідуючий комунікат о першій, вторковій конференциї руского клюбу з п. президентом кабінету.

Довідуємо ся з поінформованої сторони, що президент кабінету заявив перед усім презесови і віцепрезесам руского клюбу, котрі у него явили ся, що дальше ведене розпочатої вчера тактики діймаючо шкодить інтересам цілої палати і клюб рускій не може тим способом спричинити користнїйшого положеня ні здобути більшого в парляменті значіня. Спиноване нарад над новелею водною може крім того нарушити практичні інтереси Русинів, бо жаданя на воднім поли, які має руске населенє всхідної Галичини так само як і жаданя инших сторін в краю, при нагоді нарад над тим

Проклятий тун.

Оповідане з італїяньского.

(Конець).

Але кіт пригадав Францескови Малербі его туна та его тайну і він наливаючи правою рукою вино, вложив ліву до кишені. Рука пересьвідчила ся сейчас, що не лише сама риба, але й ціла куртка его стала дуже сочиста; бо підчас їзди від горяча і під тягаром тіла спячого паробка видала риба з себе всі соки, які лиш мала в собі. Дальше сконстатувала та рука, що завинена в кусник ґазети і лежача побіч риби „тайна“ зробила ся зовсім вогкою і мягкою і коли та рука висунула ся знов з кишені, видко було причеплені до неї кусники розмоклого паперу. Чічіо дуже налякав ся. Він зовсім не чув, що sora Ніна заєдно до него говорила і хотїла знати всілякі новини з Раґузи. Думав лиш на очевидну небезпечність, в якій був его скарб в кишени і розглядаючи ся боязливо то на право то на ліво, чи крім спячого в однім куті старого вітця господині нема ще кого в коршмі, вистогнав вкінци, держачи все руку в кишени:

— Sora Ніно, позвольте, я — я мушу ся трохи перебрати. Чи не міг би я сюди зайти? — і показав на відхилені двері сусідної комнати, що служила за склад товарів.

— Алеж очивидно, Чічіо, як прикажете. Ідїть, ідїть — заохочувала господиня — крім вас не вийде там ніхто.

Паробок зайшов до комнати, запер за собою двері і пересьвідчивши ся, що ніхто не може его підглянути, витягнув обережно рибу і свої банкноти з кишені. При тім розлізла ся цілковито ґазета, а банкноти не лише перейшли на скрізь запахом риби, але були так мокрі, що за найменшим необережним порушенем могли подерти ся.

— Sant Antonio, ще в пору нагадав ти мені на те. За якої пів години з моїх гроший зробилась би саламаха — воркотів Чічіо розділюючи банкноти, що злїпили ся були разом мов одна грудка тіста.

Але що тепер? Банкноти треба доконечно висушити. Але де? В гостинній комнаті на печи? Ні, не можна, перетоплений папір запалив би ся, а до того кождий, хто війшов би до шинку, бачив би моє богатство. Чічіо почіхав голову і розглянув ся безрадно. Комната, в якій стояв, мала лиш одні двері до шинку і вікно з решіткою, крізь яке сьвітило сонце на камінну підлогу. Камінні плити були горячі як бляха на кухни. Єму прийшла гадка. На огрітій і осьвітленій підлозі перемоклі банкноти скоро висхнуть і він поклав їх один побіч другого в сьвітлї сонця на підлогу. То був хороший, радістний для серця вид, як ті пятьдесятки лежали так в однім рядї, мов би на параді.

Відтак вернув Чічіо до шинку і замкнув щільно двері.

— Sora Ніно — шепнув — сюди чей ніхто не увійде?

— Не бійте ся чорний Чічіо, коли не хочете non c'entra nesso cristiano (не війде там ні один чоловік) — відповіла поспішно господиня, сіла відтак коло него при столі і повторила свої цікаві питаня. Але тепер розповідав Чічіо радо всьо, що хотїла знати з Раґузи і Монтероссо і они так розбалакали ся, що треба було принести сьвіжого вина. Доброму Чічіови розвязав ся язик і він аж розжалобив ся, а коли sora Ніна спитала о его Кармелю, відповів весело, що вже незадовго буде весїлє. Колиж та трохи недовірчиво поглянула на него, промовив рішучо:

— Алеж зовсім певно, мадонна delle Scale в Раґузі зіслала мені щастє, я — і він мало що не зрадив ся — мадонна зробила мені велику ласку; я именно мав сон, в найблизшу суботу кладу на льотерию і будете бачити, що виграю цілу купу гроший.

По тих словах випив вино, ударив долонею в стіл, заплатив і встав. A proposito, sora Ніно, чи не завинулиб ви мені отсю рибу в сьвіжий, сильний папір?

— Ma subito, subito, алеж очевидно, сейчас — відповіла господиня і пішла за ляду. Тимчасом вийшов Чічіо знов до сусідної комнати, аби забрати свої висушені пятьдесятки. Sora Ніна якраз ладила ся завинути рибу у

предложенем в комісиї були би обговорювані і евентуально могли би бути увагляднені.

Що до предложених при тій нагоді рускими заступниками жалоб на спинене давнїйше вже розпочатих переговорів о руский унїверситет, вказав президент кабінету на свій намір, який виявив вже на початку сесиї, іменно намір скорого розпочатя тих переговорів і як найживійшого їх підпираня. З того виходить, що при тім впевненю розходило ся лише о послідовне дальше ведене вже давнїйше розпочатої акциї.

Новинки.

Львів, 29 марта 1912.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити зі своїх приватних фондів гр. кат. комітетови будови церкви в Ланчині надвірнянського повіта 200 кор. на докінчене тої будови.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір гр. Генр. Старженьского властителя більшої посїлости в Лївчицях на презеса а о. Ів. Шиха гр. кат. пароха в Жидачеві на заступника презеса ради повітової в Жидачеві.

— **Іменованя.** Президия гал. краєв. Дирекциї скарбу іменувала концептових практикантів скарбових: дра Зелїга Шудмака, Рубіна Мільбавера, Арт. Долера Александра Косика і дра Самуїла Зельцера концииістами скарбовими в X кл. ранги в гал. властях скарбових. — Краєва Дирекция скарбу іменувала комісаря сторожі скарбової II кл. Йос. Зволїньского, Йос. Захеру, Том. Козачка, Фр. Рончку, Йос. Маєвского, Войт. Фарона, Кар. Йос. Медвецкого, Мар. Волянина, Кар. Вендля, Ант. Початка і Генр. Ґрелього комісарями сторожі скарбової I кл. в X кл. ранґи а комісарів сторожі скарбової II кл. Едм. Осадзїньского, Апол. Чабая, Як. Кручка, Алекс. Фїлїньского і Стан. Ольпїньского посунула до X кл. ранґи полишаючи їм характер комісарів сторожі скарб. II кл.

— **Надане презенти.** Намістництво запрезентувало о. Льва Воляньского гр. кат. пароха в Воли Ясліскій на опорожнене приходство цїсарского надання в Зліцку ново-санчівского повіта.

— **Кровава подія в касарни.** В місті Остероде в Прусах східних стала ся вчера в касарни 18 пп. така сумна подія. Шеф 11 компанії того полку капітан Реч ходив по подвірю касарні з кількома офіцирами. Нараз роздав ся вистріл і капітан Реч поцїлений смертельно погиб на місци. Рівночасно роздав ся й другий вистріл. Стверджено, що до капітана стрілив вояк 11 компанії Енерслебен, а доконавши убийства сам собі відобрав житє вистрілом з карабіна. Реч, кажуть, обходив ся дуже остро з вояками і то стало ся причиною замаху.

— **Нечиста справа.** Фр. Байорек функціонар зелїзничий добачив під костелом сьв. Єлисавети на городецкім передмістю якогось селянина, котрий чогось дуже торгував ся з двома жидами, аж наконець тота трійка зачала дїлити ся банкнотами. П. Байорек підійшов близше а тоді оба жиди втекли полишаючи селянина, котрий сховавши гроші до кишенї пустив ся на дворець. П. Б. пішов за селянином а стрітивши по дорозї поліцияна, казав селянина арештувати. Приведений на поліцию зізнав, що називає ся Іван Топольницкий і походить з Посади риботицкої. Ідучи з двірця до міста знайшов ,,олярес, в котрім було дуже богато гроший переважно сотки. По хвили приступили до него два жиди і сказали, що полярес який знайшов, то їх власність і відобрали єго а єму дали два сотики. Жиди ті втекли і він їх не знає. Топольницкого зревідовано і знайдено при нім 600 корон банкнотами а крім того схованих окремо 43 кор. 72 сот. Топольницкий казав, що гроші ті походять з позички, яку взяв на заплачене коштів процесу. Позаяк зізнаня Топольницкого були неясні, задержано єго в арешті аж справа виясиить ся.

— **Про страшну катастофу** яка минулого понедїлка постигла лещетників, які числом 450 вибрали ся були на лещетах під проводом судиї повітового дра Еміля Гакера на прогульку на гору Гохшнеберґ в норийских альпах в долїшній Австриї, доносять тепер, що загалом погибло 10 осіб. Осуг сніговий подусив всїх і о скілько видко було по трупах, смерть мусїла була дуже скоро наступити. Др. Гакера знайдено лиш пів метра глубоко під снігом і як би не то, що мусїв дуже борзо удушити ся, міг би був легко з під снїгу видобути ся. Так само і три дальші трупи, що лежали один коло другого, були зовсїм не нарушені. Пробовано їх навіть привести до житя, але заходи ті показали ся вже надаремні. При однім з погибших, аґенті торговельнім Вайперті знайдено бляшану пушку, в котрій він мав 60 корон самими дрібними, мідяками і нїклевими грішми.

Панна Блянка Таґляхт, котра щасливо уйшла катастрофи, так розповідає про сю страшну подію: Нас було всїх 11 осіб; проводиром був як і день перед тим др. Гакер. За ними ішло 8 панів я була девята а за мною поступав на лещетах п. Найнер. На стрімко спадаючій, гладко замерзлій площи лежав сьвіжий сніг може пів метра грубою верствою. Коли ми дійшли до долїшної части сеї верстви снігу і почали через неї переходити, долїшна часть тої верстви зачала сунути ся а за нею і тота, що повисше нас. Я тоді крикнула: Сніг суне ся! Др. Гакер, котрий відбіг був вже значно дальше, прибіг великими кроками назад, щоби помочи Найнерови і мене піддержати. Але я сказала: Пане доктор, я не поїду дальше! Мене взяв такий страх, що менї аж піт виступив на чоло. На то сказав др. Гакер: Ходіть лиш за мною! В сїй хвили лице єго страшно змінило ся, він видко перепудив ся дуже — я побачила, як снїгова маса вхопила єго і понесла в долину. Він перевернув ся кілька разів і покотив ся на долину. Та й я зачала сунути ся. Менї здавало ся, що цїла гора суне ся кудись в долину. Коли я вже летїла в долину, видїла я ще стоячих понисше 8 осіб. З новим снїгом зачав однак сунути ся і старий та замерзлий під сподом та котив ся в долину.

Я однак не стратила притомности і старала ся інстинктовно держати голову до гори. То менї й удало ся. Я чула якісь стони коло себе, що походили від п. Найнера, котрий був цїлий засипаний в снїгу. Я зачала голосно кликати на поміч, бо не могла рушити анї ногами анї руками, щоби самій увільнити ся. Так кликала я цїлу годину аж рубачі, що надійшли, увільнили мене. Рука п. Найнера, що була цїла роздушена, лежала на моїй нозї. Пятнайцять кроків понисше сего місця, знайдено опісля тїло дра Гакера.

— **Огнї.** При ул. Клепарівскій ч. 5 займило ся від печи до осушуваня стін вікно, а огонь той, хоч незначний, перепудив всїх сусїдів так, що заалярмовано поліцию. Однак заким поліция наспіла, огонь агашено. — У Вісьвічи під Краковом вдарив грім і викликав огонь. Згоріло кілька домів. — Громада Терстена на Угорщині згоріла до тла. Згоріло зовсїм 300 домів, в тім дві фїлїї банкові, монастир з костелом, божниця і будинок судовий. Шкода єсть дуже значна.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові оголошує в „Ґазеті Львівскій" роздане виконаня трох ладівень для безрог на стациях в Раві рускій, Сокали і Дрогобичи в дорозї офертовій.

Оферти належить вносити найдальше дня 10 цьвітня 1912 до години 12-ої в полудне.

Загальні і подрібні услівя будови, а також дотичні пляни і инші дотичні прилоги

великий кусень жовтого паперу, коли налякав єї страшенний крик. І старий в кутї пробудив ся, протер собі очи і спитав:

— Горить? — а не одержавши відповіди спитав ще раз:

— Che? Amazzano qualcheduno? Чи кого убивають?

А з комори доносила ся чим раз більше прибуваюча повінь проклонів, криків і жалоб, проклонів, які лиш Сицилїєць уміє видумати і висказати. Нї Христос, нї мадонна, нї S. Gioseppe, нї S. Antonio, нї вкінци всї сьвяті не зазнали пошанованя, всїх їх ганьбив Чічіо найстрашнїйшими і найпоганїйшими словами. Сьв. Антоніо, покровитель зьвірят вийшов при тім найгірше, єго Чічіо так дуже поганьбив, що навіть єго вірна свинка не була би приймила від него окрушинки хлїба.

— Gesu Maria — скрикнула господиня. — Що стало ся чорному Чічіови? Чи він одрув?

Але не сьміла отворити дверий.

І справдї мало бракувало, аби Чічіо не стратив свого трохи розуму. Коли іменно увійшов до комори, не побачив з своїх банкнотів нїчого: замість них сидїв на підлозї в сьвітлї сонця жовтий кіт та гриз і проликав ще послїдний банкнот, якого кусник виставав єму з писка. Єго жадоба сьвіжої морскої риби мусїла бути просто непоборима. На входячого паробка, котрий в першій хвили станув мов вкопаний, кинув недовірчивий погляд своїх блискучих очий, відтак скочив і крізь решітку у вікнї щез в огороді. З 650 лїрів навіть слїду не остало.

Тревало добру хвилю заки sora Нїна і єї отець видобули від Чічія, що в розпуцї плакав і кидав ся, що стало ся. Відтак старались єго втихомирити і потїшити. Але як то звичайно буває не найшли подяки. Противно, нараз обернув нещасливий цїлий свій гнїв на господиню і хотїв зробити єї відвічальною за свою страту.

— Чи ви не казали, що до комори нїхто не увійде? — крикнув до неї.

Але тепер випрямила ся sora Нїна в цїлім своїм достоїньстві, простягнула немов би присягаючи руку свою, в котрій все ще держала завинену рибу, до Чічія і промовила торжественно:

— Доси були ми все добрими приятелями, Чічіо! Тому уважайте лїпше на свою бесїду. Тепер говорите зле. Я сказала вам: До комори не увійде нїякий чоловік. Ma una bestia non e un cristiano, зьвіря не чоловік!

З тими словами кинула з силою рибу на стіл і пішла за свої бочки. Франческо Малерба, котрому не приходили на гадку нїякі нові проклони, взяв пачку і тихо вийшов до свого воза. Там приладив запряг до від'їзду, причім кождий мул дістав по три копняки під ребра, більше як звичайно і сїв на віз. Господиня появила ся в дверях і приязно відозвала ся до него:

— Щасливої дороги і поздоровіть вашу любку. Не журіть ся, нинї дощ, завтра буде погода.

Чічіо хотїв саме віткнути рибу до кишенї. Але нараз прийшло єму на гадку, що властиво той кусник туна був всему винен і продістав крізь зуби: maledetto tonno! стиснув пакунок в руцї, аби єго кудись кинути. Може був би він полетїв навіть в товсте лице господинї, колиб чорний Чічіо не був знов заздрів жовтого кота, що визирав до него крізь діру в живоплотї з кактусів коло дому.

— Piglia un accidente, brutta bestia schifosa! Хороба на тебе, ти проклята зьвірюко, нажри ся туна і трісни!

З тими желанями полетїла пачка мов бомба в напрямі живоплота. Кіт відскочив на бік, але відтак побіг за пачкою і почав зовсїм спокійно їсти рибу, між тим як віз з гуркотом і брязкотом окритий туманами пороху покотив ся дорогою.

Чічіо обтер рукою сльози і порох з очий, відтак кілька разів сильно сплюнув. Так поволи трохи успокоїв ся. Sora Нїна правду каже, погадав собі, una bestia non e un cristiano, зьвіря не чоловік. Але чоловік є часом зьвірем! скрикнув відтак люто і немов би на потверджене сказаного почав так бити мули, що бідні зьвірята зачудовані і налякані пігнали мов стріла дорогою до Монтероссо.

можна переглянути у відділї для консервациї і будови зелїзниць в будинку ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, III. поверх число дверий 309, де також можна дістати формулярі на оферти і постанови особливі що до внесеня тих оферт.

Телеграми.

Відень 29 марта. Палата послів. Президент отворив засїдане о 10 год. і висказав свій жаль з приводу подій на кінци вчерашного засїданя та прикликав до порядку пос. Елленбоґена а удїлив нагани послам Зелїґерови, Фердинандови Зайдлеви і Юкльови. Рівночасно апелював до послів, щоби дбали о удержане достоїньства палати. Упімнене то виклика ло знов бучу і спори межи социялїстами а членами німецкого Союза народ. Президент загрозив перерванем засїданя. Вкінци настав спокій.

Приступлено до порядку дневного. Пос. Трильовский кінчив бесїду, витикав браки галицкого законодавства соймового що до доріг водних і реґуляциї рік, обговорював відтак відносини в урядах адміністрацийних в Галичинї і жалував ся на сторонниче поступоване урядників адміністрацийних.

Шанґай 29 марта. Около 500 вояків в Сучов збунтувало ся, обрабувало задеведеня заставничі і спалили кілька домів.

Царске Село 29 марта. Царска пара виїхала на Крим.

Константинополь 29 марта. Неправдивою есть вість, мов би фльота італїяньска заплила до Дарданелїв і затопила 4 турецкі кораблї воєнні. О операциях італїяньскої фльоти коло Дарданелїв нема ніякої урядової вісти.

Берлин 29 марта. Парлямент німецкий відрочено до 14. цьвітня.

Надіслане.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтеся в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні означені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем мінут.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 2·40, **8·25**, 8·45, **2·30**§), 3·... 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·20**, 7·30, 11·10.

*) до Ржешова, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Минаж.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·40, 11·13.

†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·30**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·56, 11·...

§) Від 15/6 до 10/9 включно лиш в нед. і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·18.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·..., 9·05, 11·23.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·59, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, **9·50**.

†) з Минаж від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Чернівець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·53, **6·26**, **9·34**

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·38, 11·40, **4·25**, 6·45, 10·19§), 11·...

§) Від 15/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: **7·33**, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·30.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада.